

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 19. november 1998

i sag C-150/94, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, støttet af Forbundsrepublikken Tyskland, mod Rådet for Den Europæiske Union, støttet af Kongeriget Spanien og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmaal — fælles handelspolitik — forordning (EF) nr. 519/94 — importkontingenter for visse former for legetøj med oprindelse i Folkerepublikken Kina)

(1999/C 20/03)

(Processprog: engelsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-150/94, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (befuldmægtiget: John E. Collins, bistået af Christopher Vajda), støttet af Forbundsrepublikken Tyskland (befuldmægtigede: Ernst Röder og Gereon Thiele), mod Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtigede: Bjarne Hoff-Nielsen og Guus Houttuin), støttet af Kongeriget Spanien (befuldmægtigede: Alberto Navarro Gonzalez og Gloria Calvo Díaz) og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: Eric L. White og Patrick Hetsch), angående en påstand om annullation af artikel 1, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 519/94 af 7. marts 1994 om den fælles ordning for indførsel fra visse tredjelande og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1765/82 nr. 1766/82 og nr. 3420/83 (EFT L 67 af 10.3.1994, s. 89), i det omfang den vedrører legetøj under HS/KN-kode 9503 41, 9503 49 og 9503 90, har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. J. G. Kapteyn, og dommerne G. F. Mancini (refererende dommer) og J. L. Murray; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein, den 19. november 1998 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.

2) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland betaler sagens omkostninger.

3) Forbundsrepublikken Tyskland, Kongeriget Spanien og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 202 af 23.7.1994.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 19. november 1998

i sag C-66/96, Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund i Danmark m.fl. mod Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sø- og Handelsretten) ⁽¹⁾

(Ligebehandling af mænd og kvinder — løn — arbejdsvilkår for gravide kvinder)

(1999/C 20/04)

(Processprog: dansk)

I sag C-66/96, angående en anmodning, som Sø- og Handelsretten i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i de for nævnte ret verserende sager, Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund i Danmark som mandatar for Berit Høj Pedersen mod Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger som mandatar for Kvikly Skive, Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund i Danmark som mandatar for Bettina Andresen mod Dansk Tandlægeforening som mandatar for Jørgen Bagner, Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund i Danmark som mandatar for Tina Pedersen mod Dansk Tandlægeforening som mandatar for Jørgen Rasmussen, og Kristelig Funktionær-Organisation som mandatar for Pia Sørensen mod Dansk Handel & Service som mandatar for Hvitfeldt Guld og Sølv ApS, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 119, Rådets direktiv 75/117/EØF af 10. februar 1975 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om gennemførelse af princippet om lige løn til mænd og kvinder (EFT L 45 af 19.2.1975, s. 19), Rådets direktiv 76/207/EØF af 9. februar 1976 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, fremmelse samt arbejdsvilkår (EFT L 39 af 14.2.1976, s. 40) og Rådets direktiv 92/85/EØF af 19. oktober 1992 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere som er gravide, som lige har født, eller som ammer (tiende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) (EFT L 348 af 28. 11.1992, s. 1), har Domstolen (Sjette Afde-

ling), sammensat af afdelingsformanden, P. J. G. Kapteyn, og dommerne G. Hirsch, G. F. Mancini, J. L. Murray (refererende dommer) og R. Schintgen; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein, den 19. november 1998 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) EF-traktatens artikel 119 og Rådets direktiv 75/117/EØF af 10. februar 1975 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om gennemførelse af princippet om lige løn til mænd og kvinder skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, hvorefter en gravid kvinde, som, forinden barselsorlov påbegyndes, bliver uarbejdsdygtig som følge af et graviditetsbetinget sygeligt forhold, der fastslås ved en lægeerklæring, ikke har ret til fuld løn fra arbejdsgiveren, men til dagpenge udbetalt af en lokal myndighed, mens en arbejdstager i tilfælde af uarbejdsdygtighed på grund af sygdom, der fastslås ved en lægeerklæring, i princippet har ret til fuld løn fra arbejdsgiveren.

2) Traktatens artikel 119 og direktiv 75/117/EØF er ikke til hinder for en national lovgivning, hvorefter en gravid kvinde, som, forinden barselsorlov påbegyndes, er fraværende fra sit arbejde enten på grund af almindelige graviditetsgener, hvor der i øvrigt ikke er tale om uarbejdsdygtighed, eller på baggrund af et lægeligt skøn om at skåne fosteret, men hvor det lægelige skøn ikke er begrundet i egentlige sygelige forhold eller særlige risici for fosteret, ikke har ret til løn fra arbejdsgiveren, når enhver arbejdstager, som er uarbejdsdygtig på grund af sygdom, i princippet har ret til løn.

3) Rådets direktiv 76/207/EØF af 9. februar 1976 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår og Rådets direktiv 92/85/EØF af 19. oktober 1992 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere som er gravide, som lige har født, eller som ammer (tiende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF), er til hinder for en national lovgivning, hvorefter en arbejdsgiver, når han skønner ikke at kunne finde anvendelse for en gravid

kvinde, på trods af at hun ikke er uarbejdsdygtig, kan hjemsende hende uden at betale hende fuld løn.

(¹) EFT C 133 af 4.5.1996.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 19. november 1998

i sag C-252/96 P, Europa-Parlamentet mod Enrique Gutiérrez de Quijano y Lloréns (¹)

(Appel — rettergangsmåden ved Retten — forbud mod nye anbringender — forbuddets anvendelighed ved Retten — tjenestemænd — overflyttelse til en anden institution)

(1999/C 20/05)

(Processprog: spansk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-252/96 P, Europa-Parlamentet (befuldmægtigede: Manfred Peter og José Luis Rufas Quintana), angående appel af dom afsagt den 22. maj 1996 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-140/94, Gutiérrez de Quijano y Lloréns mod Parlamentet (Sml. Pers. II, s. 689), hvori der er nedlagt påstand om ophævelse af dommen, den anden part i appelsagen er Enrique Gutiérrez de Quijano y Lloréns, tjenestemand ved De Europæiske Fællesskabers Domstol, 53, rue de Beggen, Luxembourg, ved advokat Sonia Sequero Marcos, Malaga, og med valgt adresse i Luxembourg hos Enrique Gutiérrez de Quijano, har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af fungerende formand for Første Afdeling, D. A. O. Edward, og dommerne L. Sevón (refererende dommer) og M. Wathelet; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: R. Grass, den 19. november 1998 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Appellen forkastes.

2) Europa-Parlamentet betaler appelsagens omkostninger.

(¹) EFT C 269 af 14.9.1996.